

Psalmer: L7, Luthers aftonbönpsalm

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, när vi ser ditt lidande, ge oss en sorg efter Guds sinne som blir oss till frälsning. Amen.

I Getsemane kom Jesus i svår ångest och bad allt ivrigare och hans svett blev som blodsdroppar som föll på jorden. Därefter följde en sömnlös natt. Han blev arresterad och fördd till översteprästen Hannas hus där han blev förhörd och misshandlad. Därifrån blev han fördd till Kaifas för ett nytt förhör och efter dom fördd till Pilatus. I pretoriet fick han törnekronan, blev han hånad och slagen med en käpp i huvudet. Pilatus förde honom ut men synen av den misshandlade väckte inget medlidande. Översteprästerna övertalade folket att kräva Barabbas fri och att Jesus skulle dödas. Pilatus ville släppa Jesus, prygla honom och sen släppa honom. Pilatus lät gissla Jesus. Den romerska piskan kunde ta livet av folk. Den tog nog ett par hekto hud, kött och blod från Jesus. När judarna hotade ange honom för kejsaren satte han sig på domarsätet, gjorde dem till viljes, frigav Barabbas. Jesus lät han gissla och utlämnade honom till att korsfästas. Detta kan vara andra omgången med den romerska piskan. Sedan började Via dolorosa, smärtornas väg, ut till Golgata.

Jesus bar själv sitt kors. Så började Via dolorosa. Vi förundras över att han inte tidigare blivit helt utmattad av ångest, sömnlöshet och misshandel. Men nu verkade han sjunka ihop på vägen och vi får höra om den ovillige korsbäraren Simon från Kyrene. Kyrene är en plats i nuvarande Libyen. Simon var troligtvis en jude som flyttat till Jerusalem, men som nu kom in från landet, kanske hade han varit på besök hos någon. Det var i alla fall ingen arbetsdag. Honom tvingade de att bära Jesu kors. På honom lade de korset för att han skulle bära det efter Jesus. Uppgiften var avskyvärd för honom. *Förbannad är var och en som är upphängd på trä*, heter det. Och som jude ansåg han detsamma om själva korset. Men han blev tvingad. Simon från Kyrene är alltså inget föredöme för oss. *Den som inte tar sitt kors och följer mig är mig inte värdig*, har Jesus sagt. Det kristna korset är alla slags lidanden som kan möta oss för att vi är kristna. Det är inget vi väljer utan det läggs på oss. Men vi tar det villigt, av tacksamhet för vad Jesus gjort för oss – ingen behöver tvinga oss.

En stor skara ur folket följde honom, även kvinnor som sörjde och grät över honom. De hade en annan attityd än folket som ropat "korsfäst, korsfäst". De tyckte synd om Jesus men vi förstår av vad som följer att de inte kommit till tro på honom.

Då vände sig Jesus till dem och sade: *Jerusalems döttrar, gråt inte över mig, utan*

gråt över er själva och era barn. Det kommer dagar då man ska säga: Saliga är de ofruktsamma, de moderliv som inte fött och de bröst som inte ammat. Vad innebär det? Får vi inte sörja när vi ser Jesus lida så svårt på grund av vår synd? Naturligtvis. En sorg efter Guds sinne är just det, att vi sörjer över vår synd och vänder oss till Jesus som bar vår synd i sin kropp upp på korsets trä. Men den sorgen efter Guds sinne fattades i kvinnornas gråt. Deras tårar av medlidande var bortkastade på Jesus, för han gjorde och led allt detta av fri vilja, för vår skull.

Om de hade insett det skulle de ha sörjt över sina egna synder - våra synder som är så många och svåra inför Gud att det krävdes ett felfritt gudomligt offerlamm för att ta bort dem. Fast det verkar motsägelsefullt, så är en sådan sorg förenad med innerlig glädje, för tron ser på Jesus i hans svåra lidande och drar slutsatsen: "Där sonade han min synd en gång för alla. Där återlöste han mig, förlorade och fördömda människa, från alla synder." Ingen kommer någonsin att ångra en sådan ånger. Det heter: *En sorg efter Guds vilja ger en ånger som man inte ångrar och som leder till frälsning. Men världens sorg leder till död. 2 Kor 7:10*

Söndagen innan hade Jesus gråtit över Jerusalem och sagt: *"Tänk om du i dag hade förstått, också du, vad som ger dig frid! Men nu är det dolt för dina ögon. Jesus hade förutsagt Jerusalems belägring och förstörelse. De fruktansvärda händelserna i samband med Jerusalems förstörelse år 70 e Kr. var ett preludium till tidens slut och den slutliga domen som ska gå över hela jorden, och alla människor som levt på jorden. Det finns ingen räddning för dem som avvisar Jesus, för hos ingen annan finns frälsningen, och under himlen finns inget annat namn som människor fått genom vilket vi blir frälsta."*

Jesus chockerade kvinnorna vid vägen när han prisade de barnlösa, för barn var en välsignelse från Gud och barnlöshet såg judarna som ett tecken på Guds misshag. Men under Jerusalems belägring skulle kvinnorna förutom sin egen ångest och plåga få se sina barn svälta ihjäl eller bli brutalt mördade. Jesus vidgar vyn till alla Jerusalems invånare när han säger *att man ska säga till bergen: Fall över oss, och till höjderna: Göm oss!* Det hade varit bättre med en snabb död än de fasor som den romerska belägringen innebär. Jesu ord är citat ur Hosea som skildrar fasorna under assyriernas belägring av Samaria. Jesu ord syftar inte bara fram mot Jerusalems förstörelse utan också på den slutliga domen då *jordens kungar, stormännen och befälhavarna, de rika och mäktiga och alla slavar och fria gömde sig i hålor och bland bergens klippor, och de sade till bergen och klipporna: "Fall över oss och göm oss för honom som sitter på tronen och för Lammets vrede! Deras vredes stora dag har kommit, och vem kan då bestå?"*

Jesus sa till kvinnorna: *För om de gör så här med det friska trädet, vad ska då inte ske med det torra?* I den första psaltarpsalmen liknas den rättfärdige vid ett *träd,*

planterat vid vattenbäckar, som bär sin frukt i rätt tid, och vars löv inte vissnar: Jesus är den rättfärdige i absolut mening, han är den som är utan synd. Han är det friska trädet. Jesus hade på vägen ut till Getsemane liknat dem som inte förblir i honom vid torra grenar som kastas ut och bränns upp i elden.

Nu är vi redo att förstå kärnan i Jesu ord till kvinnorna. Jesus, den syndfrie, led fruktansvärda saker. Varför? Här kan Folkbibelns översättning vara missledande. *För om **de** gör så med det friska trädet* leder tankarna till **de** som orsakade honom smärta och lidande, de som dömt honom och de romerska soldaterna. Men Gamla kyrkobibeln översatte: Ty om man gör så med det friska trädet, vad skall icke då ske med det torra! Eller en ännu äldre översättning: Ty är detta skedt på det färska trät, hvad skall då ske på det torra?

Vi måste fråga: vem var det som tillfogade den oskyldige så många smärtor och så stort lidande? Ja, det var Guds själv. I sin förunderliga nåd hade han före världens grundläggning beslutat att straffa alla syndare fullt ut så som de förtjänat, men att han skulle lägga straffet på sin syndfrie Son, Jesus Kristus. Guds nådiga syfte var att tillgodoräkna alla världen syndare den fulla betalningen för deras syndaskuld och ge dem rätt att bli Guds kära barn. *Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade. Amen*

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, målmedveten ser vi dig sträva mot korset för att betala hela världens syndaskuld. Det var för våra synder du led. Vi vill inte bedröva dig mer. Helga oss så att vi som grönskande träd bär frukt till din ära. Amen.